

MATTERHORN 4478 m

A JEHO SOUSEDÉ

V horní části nás čeká lehčí terén ve sněhu a ledu, ale i přesto nadmořská výška a pohled dolů bere dech! Závěr skalního lezení (fixní lana) – „horní červená věž“ není rozhodně zadarmo! Při sestupu se nesmíte zdržovat slaňováním!

Pozor pod „ramenem“ často zpod ostatních padá kamení! Horní Mosley plotny, i když jsou fixovány konopnými lany, vezmou hodně sil! Výstup, ale i sestup v tomto úseku, kdy opravdu lezeme, vede přesně po hraně. Každou chvíli se můžeme pochkat pohledem do severní stěny!

Chata Solvay záchytný bod, ale často spíš past. Za zhoršeného počasí bývá sestup nemožný. Právě odtud začíná směrem nahoru lezení. Právě tady se musíme rozhodovat, zda pokračovat nebo sestoupit! Varianta, že zůstaneme a počkáme je velmi špatná! Spodní Mosley plotny jsou asi jediným místem, kde se vyplácí při sestupu slanit (hladký kout a žádný fix, pouze nýty)!

Dosavadní výstup nemá s lezením příliš společného. A přesto je právě tento úsek asi nejhorší – velmi špatná orientace a hodně volných kamenů. A to platí obzvlášť pro sestup!

Tím, že tady ráno zabloudíte, ztratíte šanci na vrchol! A obráceně při sestupu se můžete dostat do neřešitelných problémů! Zapomeňte na výstup či sestup kuloáry II. a III., držte se u hrany!

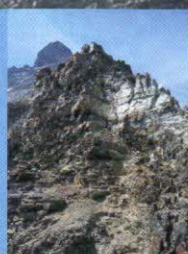
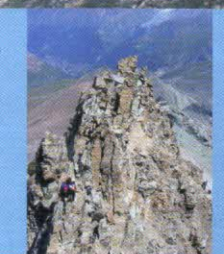
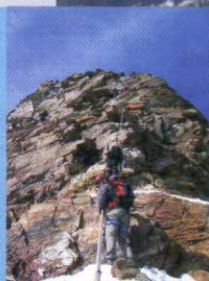
Velmi častý jev, vrtulník v akci!

Sestup do 1. kuloáru, pak už jen po cestičce k úvodním fixům a jsme zpět na chatě!

Start a cíl! Nezapomeňte horu poprosit o výstup a pak jí hlavně poděkovat! Tady se utváří pořadí, které se pak velmi obtížně dá změnit. Pusťte vůdce dopředu, mohou vám tak hodně pomoci! Dejte si ale pozor na „mantáky“, ty si radši držte za sebou!

Matterhorn 4478 m

Vrchol! Co dodat,
pocit je to nádherný,
ale to horší nás
teprve čeká – sestup!

Horní červená věž

Rameno

Spodní červená věž

Horní Mosley plotny

Chata Solvay

Spodní Mosley plotny

Stará chata

KULOÁR III.

KULOÁR II.

KULOÁR I.

První fixy na hraně

Klikatá pěšina až do I. kuloáru

Ranní hodiny, v takovéhle
tmě se vyrazí!

Odtud vyrazíme a až sem se musíme vrátit!

Sbírej a uschovej kupony, a můžeš vyhrát na konci roku bundu Tilak Lost Arrow (Gore-Tex XCR) v hodnotě 8000 Kč.

soutěžní kupon č. 4/05
tilak
Outdoor
1000

V dnešní kapitole nás čeká celkem zajímavé téma. Kopce zvčných jmen, a dokonce i ten, který je možná nejznámější ze všech:

Zinalrothorn	4221 m
Zinalrothorn (Kanzel)	4180 m
Zinalrothorn (Bosse)	4175 m
Zinalrothorn (Gabelturm)	4160 m
Zinalrothorn (Sphinx)	4100 m
Zinalrothorn (Épaule)	4017 m
Ober Gabelhorn	4063 m
Matterhorn	4478 m
Matterhorn (Westgipfel)	4476 m
Matterhorn (Pic Tyndall)	4241 m
Dent Blanche	4357 m
Dent Blanche (Grande Gendarme)	4098 m

Sestavil jsem tuhle skupinku vrcholů dohromady z několika důvodů. První je ten, že charakter výstupů je podobný a obtížnost se postupně zvyšuje. A druhým důvodem je poloha jednotlivých vrcholů. Celý týden se budeme pohybovat v nejbližším sousedství našeho magnetu – Matterhornu. A věřte mi, pohledy, které se nám budou nabízet, jsou nezapomenutelné!

Časový návrh

SOBOTA

Odjezd z ČR přes Německo do Švýcarska. Vřele doporučuji nocleh někde v kempu!

NEDĚLE

Po nezbytných přípravách přejezd z Täschu do Zermattu buď vlákem a nebo taxíkem. Doporučoval bych ještě před výstupem návštěvu ALPIN CENTRA, kde bych se přeptal na počasí a stav výstupových tras. Pak už nám nezbyvá nic jiného, než začít zprudka stoupat na chatu Rothornhütte (3198 m), kde máme další nocleh. Odbočka je vcelku nenápadná, takže si dejte pozor, ať pak nebloudíte. Další výstup je už celkem přehledný – pořád do kopce. Poslední dotek civilizace je na chatě Trift (2337 m).

PONDĚLÍ

Budíček ve 4:00! Vyrážíme na lehko. Naším dnešním cílem je Zinalrothorn (4221 m). Zpočátku lehce po ledovci až pod vrcholovou skalní hlavu. Pak následuje výstup skalním koutem až na hřeben. Podél hřebene na vrchol. Cesta zpět vede po stejné trase. Nocleh opět na chatě Rothornhütte.

ÚTERÝ

Budíček raději ještě dříve, tedy ve 3:00! Opět půjdeme na lehko. Výstup na Ober Gabelhorn (4063 m) slibuje nádherný zážitek se vším všudy. Skalnaté úseky, ostrý sněhový hřeben a neskutečný výhled na skalní „sousedy“! Nocleh opět na chatě Rothornhütte.

STŘEDA

Dnes si můžeme pospat a pak už jen seběhnout dolů do Zermattu. Opět bych doporučil ještě před výstupem návštěvu ALPIN CENTRA a přeptal bych se na počasí a podmínky ve stěně. Pak už opět nezbyvá nic jiného, než vyrazit nejlépe lanovkou přes Furi na Schwarzsee (2583 m). Následuje jen 700 m převýšení na Hörnli Hütte (3260 m), kde přespíme.

ČTVRTEK

Budíček opět ve 4:00! Vyrážíme na lehko. Dnešním cílem je hora Matterhorn (4478 m). Podrobný popis najdete dále. Sestup zpět na chatu, a pak – pokud budete mít dostatečnou časovou rezervu – ještě na Schwarzsee a lanovkou dolů do Zermattu. Navrhují dostat se ještě k autu a sjet dolů do údolí k Sionu. Koupání a nocleh v kempu.

PÁTEK

Budíček v 6:00, poté vyjedeme do Ferp'cle (1884 m) a pak pěšky přes Bricola a Glacier de Manzettes na chatu Cabane de la Dent Blanche (3507 m) – 6 h. Tady přespíme.

SOBOTA

Budíček ve 4:00! Vyrážíme na lehko. Dnes zdoláme Dent Blanche (4357 m). Tento mohutný vrchol a hlavně výstup na něj je velmi podobný výstupu na Matterhorn. Návrh zpět až k autu a opět možnost sjet až dolů k Sionu. Nocleh v kempu.

NEDĚLE

Uf, to byl týden.

Jdeme na Matterhorn

Matterhorn – tak o tomto kopci již bylo popsáno bezpočet stránek a existuje neskutečné množství jeho fotografií. Nechci zde tyto počty bezúčelně rozšiřovat. Chci se držet pouze svého cíle a přiblížit vám tuto horu trochu jinak, než jste možná zvyklí. Chci vám ji představit tak, abyste si udělali zcela jasnou představu o tom, co všechno znamená, když se řekne: „Jdeme na Matterhorn.“

Co tedy obnáší vystoupit na Něž? Co by si měl člověk ohlídat, na co by si měl dát pozor?

- k dnešnímu dni má na svědomí okolo 500 mrtvých!
- 1200 m převýšení po skalách, sněhu a ledu nahoru, ale potom hlavně také dolů!
- špatná nebo nedostatečná aklimatizace!
- orientace při výstupu, ale také při sestupu je i pro zkušené horolezce velmi problematická. Pozor, jestliže zbloudíte, jste bezprostředně ohroženi na životě!
- lezecké obtíže místy až okolo IV. stupně, a to včetně sestupu!

- špatně zvolená výstroj a výzbroj!
- množství lidí hrnoucích se za každou cenu za svým snem!
- padající kameny či součásti výbroje jiných lezců!
- prudké zvraty počasí!
- za silného větru nebo při novém sněhu či ledu je samotný vrchol nedosažitelný, v tu chvíli většinou začíná boj o holý život!
- obzvlášť pozor na vžitý omyl: zjara prý je tam klid, nejsou tam lidi, a tak je všechno v pohodě...!

1. aklimatizace a kondice

Když se totiž řekne Matterhorn, každý si vybaví pouze to, jak spousty lidí lezou po volných šutrech a skalách na jakousi pyramidu, ale málokdo si řekne: Matterhorn, to je hora s nadmořskou výškou 4478 m! A právě tato výška je první věcí, na kterou je potřeba myslet. Člověk, který chce na tento kamenný obelisk vystoupit, se nesmí zapomenout důkladně aklimatizovat.

Chápu, že je to pro mnohé z nás Středoevropanů jakýsi podružný problém, jakási maličkost, která se stále odsouvá až kamsi do ztracena. Vždyť máme super předpověď, tak co se zdržovat nějakou aklimatizací... To, že se nebudete aklimatizovat vůbec a nebo jen tak halabala, bude mít za následek, že se váš postup bude čím dál více zpomalovat. Ale asi nejvíc bych se obával nastupujících příznaků výškové nemoci: bolest hlavy a s ní spojená nesoustředěnost, vrátká až klopýtavá chůze, což může mít především při sestupu (kdy také musíte lézt) tragické následky, nehledě na to, že pokud vás počasí uvězní ve čtyřech tisících na chatě Solvay na několik dní, může to pro vás znamenat velký a možná i neřešitelný problém...

Počítat s tím, že si jako aklimatizaci dám částečný výstup na Matterhorn (třeba až na Solvayku) a že to bude tak nějak stačit, není zrovna to pravé ořeškové. Argument, že si alespoň projdu trasu za bílého dne, je naprosto zcestný. I přes den, kdy je krásně vidět, je trasa velmi špatně čitelná, a tak se vám určitě stane, že se kdesi v dolních partiích zaseknete a k vaší smůle zrovna v tu dobu se nad vámi objeví sestupující dav, který na vás začne nemilosrdně posílat jeden kámen za druhým. Navíc při výstupu v noci je pak všechno úplně jinak. Je pravda, že se kdosi pokusil vyznačit trasu oranžovou voskovkou, aby nezabloudil, ale nevím... Když jsem tu šel poprvé, jedinou mojí taktikou bylo držet se vládci tvořeného horskými vůdci a jejich klienty. Ten mne provedl v poklidu až na vrchol a já tak měl alespoň základní orientaci, kudy, kde a jak – byl to ale pořádný fofr!

Klienti vůdců vystupujících na tento vrchol písemně potvrzují, že jsou dostatečně aklimatizováni (za příplatek je možné dát před samotným výstupem několik dalších –

aklimatizačních) a že jsou v takové kondici, aby byli schopni stoupat minimálně 300 výškových metrů za hodinu! Bez tohoto předpokladu je výstup velkým rizikem, a vy ještě navíc neznáte cestu.

Proto radím jednoznačně:

1. s předstihem se na tento výstup pečlivě připravujte
2. pořádně se aklimatizujte
3. jen pro vaši základní orientaci: při výstupu dělají vůdci s klienty pravidelně pouze dvě pauzy. První pauza slouží k nasazení maček v místech, kde začíná sníh a led, a druhá pauza je na vrcholu...

2. výstroj a výzbroj

Další kapitola, u které je potřeba se zavazet. Právě ta neskutečná délka výstupu je při volbě všeho potřebného rozhodující.

Počet – v kolika lidech vyrazit?

Chodte (maximálně a zároveň minimálně) ve dvou, jediné tak máte určitou šanci na úspěch.

Lano?

Do dvojice si vezměte jednoduché horolezecké lano, doporučuji délku mezi 30 až 40 metry, a nepoužívejte dvojčata či půlky ani na jednoducho, ale hlavně ne dvojmo – stanete se tak obrovským nebezpečím pro své okolí! Bezchybná práce s lanem a současný postup je nezbytný! Na slaňování zapomeňte, je to příliš zdlouhavé a nebezpečné (strhávají se kameny, zasekávají lana)! Pouze hladký kout (Spodní Mosley plotny) pod Solvaykou a jedno místo o kousek níž doporučuji proslanit. Během výstupu si ne-

chte mezi sebou zhruba 5 – 7 metrů. Ten, kdo jde jako první, upravuje tuto délku podle potřeby pouze pomocí smyček v rukou. Celé je to hodné o praxi, a kdo nemá dostatečné zkušenosti, bude asi trochu zaskočený. Práce s dvěma lany naráz je nemyslitelná a táhnout s sebou dvě lana jen kvůli delšímu slánění je prostě šílenost. Postup z bodu do bodu je vzhledem k celkové délce neuskutečnitelný.

Úvazek?

Doporučuji používat zde pouze sedák, vzhledem k hektickému postupu je dobré mít dýchání trochu uvolněné. A mnoho míst s kolmým lezením, kde by se hodil i prsní úvazek, zde není.

Helma?

Ta je zde samozřejmostí. Pokuste se používat pouze helmy k tomu určené (nejste na stavbě ani na cyklistickém výletě...). Pochopitelně se zde můžete potkat i s vůdci s bekovkou nebo čelenkou, život je ovšem otázkou volby priorit...

Mačky a cepín?

Mačky jsou nezbytné, používat zde ale nové, krásné a ostré mačky je trochu hřích. Ale to samozřejmě záleží pouze na vás. Myslím si, že na tento výstup se nejlépe hodí starší, ale především lehké mačky, které se snadno a rychle nasazují. Co se týká cepínu, turistické o délkách větších než 60 cm jsou zde spíš k zlosti, a možná jsou místy i nebezpečné. Proto vřele doporučuji cepínky 50–55 cm dlouhé a hlavně lehké. Navíc za normálních podmínek doporučuji pouze jeden cepín do dvojice. Dejte si ale pozor na jeho perfektní

upevnění k batohu (abyste o něj nepřišli nebo abyste někoho nezranili).

Karabiny, skoby, kladiwa...?

Z tohoto „hardwaru“ doporučuji mít na sedáku pouze 2 – 3 HMS karabiny se šroubovací pojistkou na osobu. Do batohu si větší ještě dám 2 – 3 friendly (velikosti: 1, 2 – 3 pouze pro případ nouze) a samozřejmostí jsou prusíkové smyčky.

Čelovka, nebo stačí baterka?

Výstup začíná za tmy a ve tmě také probíhá celá jeho spodní, orientačně náročná část. Proto je čelovka nezbytná a vřele doporučuji nějakou hodně odlehčenou s LEDkami. Přepínání na halogen je zcela zbytečné, vám stačí vidět na paty vašich předlezců. A nezapomeňte na spolehlivé upevnění čelovky k přilbě. S baterkou se výstup uskutečnit dost dobře nedá.

Batoh?

Maximálně 20–30 litrů, malý a lehký batůžek, hodí se takový, na nějž se dá dokonale upnout cepín.

Další důležité doplňky?

Každý by měl mít s sebou: brýle proti slunci, krém na opalování, tyčinku na rty, svačtinu, pití (1,5 litru nejlépe ve camelbaku, hlavně s sebou netahejte termosky), lékárníčku (především její úrazovou část), výškoměr a hodinky, nůž, bivačovací pytel pro dvě osoby, kvalitní svrchní bundu a kalhoty, flísku, teplé rukavice, čepici a rezervní ponožky a HLAVNĚ NABÍTÝ (kreditem i energií) MOBILNÍ TELEFON.

Obuv?

Doporučuji pevnou a lehkou obuv s kvalitní podrážkou. Je dobré také myslet na upnutí maček.

Co na sebe?

Samozřejmě vše záleží na tom, jaké je zrovna aktuální počasí a na co jste zvyklí. Základem pro vaše rozhodnutí, co na sebe, by měl být ale fakt, že váš pohyb bude velmi rychlý, a nemá tedy smysl se pro začátek nějak zvláště oblékat. Lehkou šustandu, tenký rolák, lehké dlouhé a hlavně prodyšné kalhoty, kožené pracovní rukavice. Pamatuje si, že výstup a sestup je vlastně několikahodinovým pohybem v kamenolomu, takže použití drahých oblečků je vhodné pečlivě zvážit. Dokonce s strochou nadsázky si troufám tvrdit, že k výstupu a hlavně k sestupu si s úspěchem vystačíte se starší mikinou a montérkami (raději mě ale neberte za slovo).

3. výstup a sestup

Základní pravidlo:

Pamatuje si, že výstup je mnohem snazší než sestup!

Obtížnost?

Maximální obtížnost lezení se scvrkává pouze na tři klíčová místa (IV., IV+.):

- hladký kout (Spodní Mosley plotny) – postupové nýty; základní lezecká technika

SOUTĚŽ

výhra v každém čísle

Byl slunečný 14. červenec 1865. Při sestupu z vrcholu Matterhornu se udála jedna z nejstrašnějších a nejnesmyslnějších tragédií v horolezecké historii, kdy za ne zcela jasných okolností zemřeli čtyři lidé ze sedmičlenné expedice. O jakou expedici se jednalo?

- a) anglický prvovýstup
- b) italskou expedici
- c) první ženský výstup

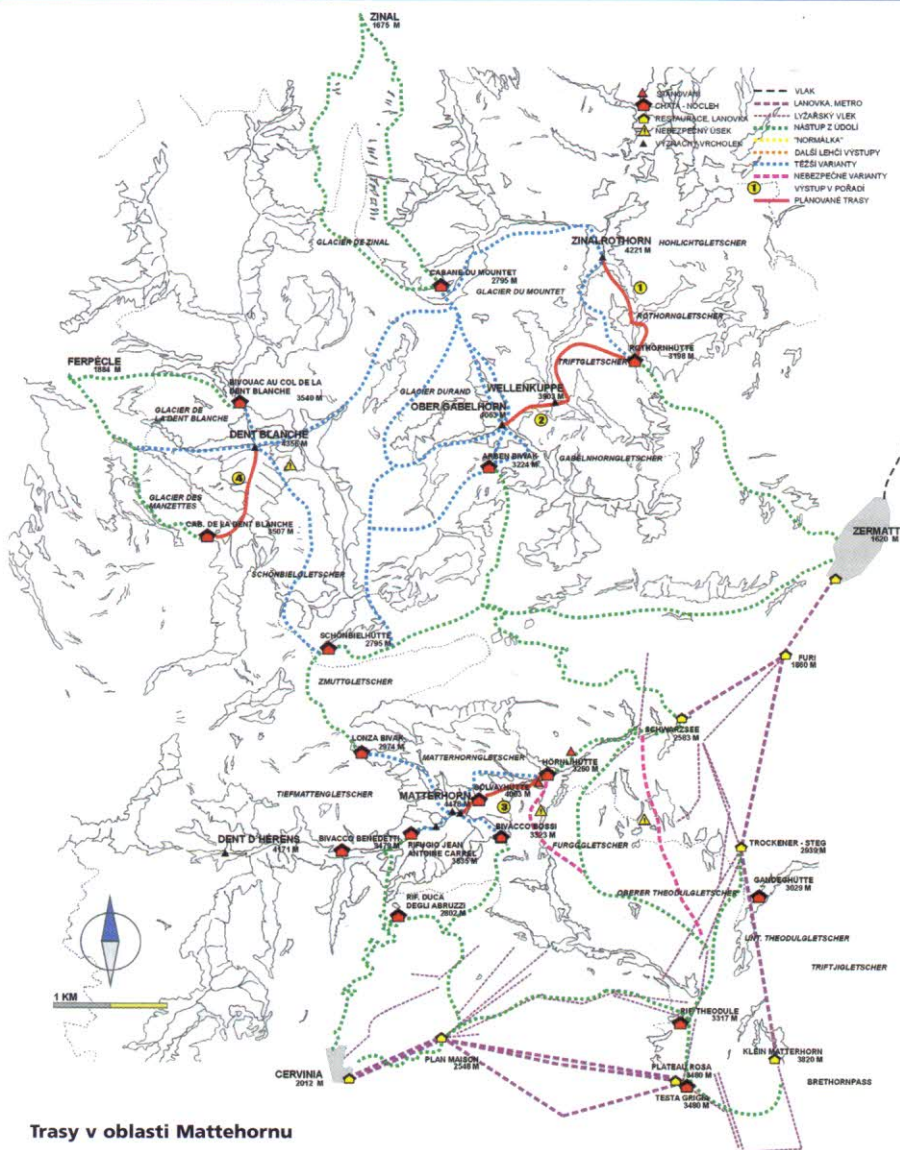
Odpovědi včetně jména a adresy zasílejte do redakce poštou nebo e-mailem do 15. července 2005.

Správná odpověď z minulého čísla: B

Téměř 60letý Leonardo da Vinci, mistr renesanční Itálie, vystoupil na Monte Bó (2556 m) v masivu Monte Rosy v roce 1511 a ve svém zápisníku podrobně popsal geografické i klimatické poměry na hoře. Bundu Tilak Ogre losováním získává: Marcela Beranová, Tachov
Žádáme výherce o sdělení velikosti.

Cena – windstopperová bunda Ogre Action s kapucí v hodnotě 4199 Kč. Odolá nepřízní počasí a díky propracovanému střihu nabízí pohodlí při mnoha aktivitách.

Trasy v oblasti Matterhornu

nutná, za ztížených podmínek (vlhko, sníh) můžete mít problém

- kout s následným hladkým traverzem (Horní Mosley plotny) – natažené fixní konopné lano (doporučuji v traverzu hledat stupy a netahat to pouze přes ruce; opět za ztížených podmínek (vlhko, sníh) nastává problém

- skoro až převyšlý výlez na Horní Červenou věž – natažené fixní konopné lano doplněné řetězy a kramlemi (silné ruce a chladné nervy, obzvláště při sestupu).

Mimo tato klíčová místa jsou zde ještě další dva úseky, které stojí za řeč (III.):

- krátký úsek pod výše zmiňovaným hladkým koutem

- úsek nad chatou Solvay – skalní hřebínek s lezeckými partiemi; sem tam postupový nýt, častěji ale postupový „hřeb nebo trn“.

Pokud by se vám zdálo, že máte před sebou obtížný úsek, a přitom se nacházíte mimo tato výše zmíněná místa, pak budete pravděpodobně mimo trasu!

Jištění?

Jisticí prvky si sem osadili místní vůdci a přesně tak k nim také přistupují! Vy všichni ostatní

si se to snažte pochopit a smířte se s tím. Kromě toho si také pamatujte, že na Hörnli hütte je cedulka s nápisem zdůrazňujícím, že použití těchto postupových „jistítek“ je pouze na vaši vlastní zodpovědnost

S čím se zde tedy můžete setkat:

- konopné lano – pozor na použití silných rukavic, snažte se po nich nešlapat v mačkách
- ocelové lano – je jím zajištěn traverz pod hladkým kout (Spodní Mosley plotny)
- postupové nýty – klasické horolezecké jištění (vzhledem k tomu, že použití nýtu vyžaduje i aktivní spolupráci klienta, je jich zde poskrovnu)
- ocelové tyče zakončené buď kruhem nebo „prasečím ocáskem“ – jednoduché a velmi efektivní jištění (stačí několik otoček a můžete dobírat)
- postupové hřeby či trny – krátké ocelové hroty zakončené ochranným kloboučkem – opět jednoduché použití, jištění zde začíná být ale trochu iluzorní a vyžaduje praxi, slouží dobře i jako stupy
- skalní hroty – nezanedbatelný typ jištění, je nutné se kolem sebe umět dívat, vyžadují velkou praxi

Upozornění

Pokud začnete potkávat obvyčejné skalní skoby či slaňovací smyčky, jste špatně a snažte se fofrem vrátit na správnou cestu!

Několik slov k noclehu

Co se týká noclehu, chtěl bych se zastavit u dvou zásadních otázek:

1. chata Solvay je určená POUZE pro nouzové účely! V žádném případě si neplánujte výstup s použitím tohoto domečku! Během výstupu či sestupu se vám možná při nečekané a prudké změně počasí nebo nečekaném zranění bude ještě hodit
2. chata Hörnli nabízí nejen ubytování, ale i možnost stravování, navíc zde nemají problém ani ti, kteří si chtějí z různých důvodů vařit sami (před chatou na terase). Pro ty, kterým vyhovuje spaní ve vlastním stanu, je kousek pod chatou několik plátek – jakýsi kemp. V sezóně bývá často plný, a tak se můžete setkat se stany i o několik set metrů níž pod chatou poblíž přístupové cesty (místa je zde dost, ale ten nástup! A ani voda tu není...). S vodou je tady ale vůbec problém. Než se ale vláčet s vodou zezdola, to si ji na chatě radši koupím za těch několik málo franků. Prodávají tady i levnější „převařenou“.

Doporučuji vám nocleh na této chatě z toho důvodu, že výstup na Matterhorn je tak jako tak zážitek (který beztak bude něco stát), ale pokud si ho chcete ještě o něco víc umocnit a vychutnat, nocleh na této chatě k tomuto zážitku bezesporu patří.

Večer při západu slunce i další pokusitelé této výzvy stejně jako vy nervózně posedávají na terase a znovu a znovu kontrolují svoji výbavu. Donekonečna se přeptávají vůdců na rozličné detaily. Neustále sledují Horu a někdy s výkřiky upozorňují na opozdilce, kteří se i přes pokročilou hodinu zoufale snaží vrátit na pevnou zem. Není nad to sedět někde stranou a v klidu s plechovkou piva v ruce nasávat atmosféru. A to je teprve první část, ještě se ani zdaleka nezele!

Druhá část se nazývá budiček. Na chatě je ze zcela jasného důvodu zaveden noční klid. Hodina budičku, tedy čas, kdy se můžete začít ráno připravovat na výstup, se posouvá podle východu sluníčka. Orientačně okolo 4.00! Je úžasné už večer pozorovat nocležníky jak se navlékají před spaním do sedádků, jak si připravují pohorky k posteli (tajně – mají zůstat na chodbě v botníku), aby byli ráno na snídani co nejdříve... Kolikrát jsem se už přistihl při představách, jak jim ty boty za tkaničky pevnými uzly přivazuju k postelím...

Dějství třetí je snídání samotná (už kvůli té legraci stojí vynaložených 10 franků za to). Když jsem poprvé přišel před výstupem na snídání, vcházel jsem do restaurace s tím, že tam budu určitě první... K mému překvapení tam už bylo dávno plno a řada z mých budoucích „spolulezců“ už dojížděla. U snídání

se na sebe lidi křečovitě usmívají, nenápadně se pozorují a vyčkávají, až TO ZACNE!!! A pak najednou kdosi prudce vstane a vrhne se ke dveřím a všichni se fanaticky vrhnou za ním. A věřte mi, teď TO opravdu začíná! Opět si slibuji, že to budu já, kdo příště celé jídelně pocuchá hned po ránu nervy... No, uvidíme.

Celkový výstup – rady a tipy

Jedná se totiž o to, dostat se k nástupu co nejdřív. A každý má pochopitelně neodkladný pocit, že kdyby náhodou přišel jen o pět vteřin později, tak už na vrchol nevyleze. U nástupu se začíná formovat pověstný vláček. Vůdci se snaží vytvořit kompaktní formaci. Kdokoliv cizí mezi jejich svěřenci je pro ně rizikovým faktorem. A tak se nedivte, že se před vás budou možná někdy neurvale cpát. Zachovejte klid – pokud jste rozchození, nemohou vám utéct. Bězte v těsném závěsu za nimi a z povzdálí pozorujte za pochodu cvrkot. Hlídejte si především ostatní amatéry, ti pro vás stejně jako pro vůdce představují velké riziko!

Během výstupu je zoufale málo míst, kde se dá předejít pomalejšímu družstvu před vámi. Tyto manévry mohou být také velmi riskantní. Proto se k nim odhodlejte, až když budete na 100 % připraveni (málokdo vás jen tak pustí, dokonce i když sotva lapá po dechu, lidi prostě bojují až do úplného konce). Obzvlášť si dávejte pozor, pokud lezete v těsném závěsu za dalšími. Uklouznutí člověka před vámi může pro vás znamenat těžký problém, hlavně v době, kdy už lezete v mačkách. Tržných ran v obličeji jsem tam už viděl dost. Celá řada klientů bojuje opravdu až do padnutí, strach z toho, že se vůdce otočí a půjde dolů, je obrovský.

Buďte ve střehu také v blízkosti dvojek, které postupují jaksi zvláštně:

- lezou z bodu do bodu na celou délku lana

- lezou současně na celou délku lana nebo dokonce mají mezi sebou lana dvě
- zřizují si neskutečný počet postupových jištění
- neustále házejí dolů kameny
- mají „obrбаты“
- jsou i jinak podezřelí...

I když jsem psal, že vůdci dělají pravidelně pouze dvě pauzy, nebojte se, že se během výstupu vůbec nezastavíte. U každého těžšího místa se vláček vždy na moment zarazí, takže budete mít čas se vzpamatovat (obzvlášť v těchto chvílích oceníte velbloudí hrb).

- buďte neustále ve střehu a snažte se předvídat blížící se nebezpečí
- využívejte trochu sobecky ostatních na krytí před kameny – i z tohoto důvodu si nechte utéct své „předlezce“ příliš daleko
- snažte si ověřovat pevnost všeho, čeho se chytáte a na co šlapete
- pokud si budete někde dávat pauzu, snažte se zajistit; místo volte tak, aby nebylo nebezpečné
- v případě pádu si pamatujte, že včasné zachycení je poslední šance

Něco málo k sestupu

Sestup trvá stejně dlouho jako výstup, což o něčem vypovídá...

Sestup z Matterhornu je kapitola sama pro sebe. Už pohled z vrcholu směrem dolů vám prozradí, že ta lepší část dne vás teprve čeká. A opět vám mohu poradit, že rozjetý pověstný vláček vůdců a jejich klientů vám velmi usnadní také cestu domů. V horní části ani tak nejde o orientaci, jako spíš o prorážení opozdílů.

Z vrcholku až po chatu Solvay je celá řada úseků, kde se musí lézt. Je to ta pomalejší část. V žádném případě ale nestojí za slaňováním. Váš sestup by se jím neskutečně prodloužil. Toho se snažte vyvarovat. Tady nejste

v Ádru nebo někde na umělé stěně... Sestup se až na pár výjimek odehrává čelem do údolí, na což je potřeba pamatovat. Pro řadu z vás to může být především psychický problém, ale po několika stech metrech sestupu si lehce zvyknete.

Od chaty Solvay nás čeká ještě několik komplikovaných úseků. Hned úvodní sestup z terasy vyžaduje plné soustředění. Nad hladkým koutem se na stanovišti zastavte a poprvé si připravte slánění. Tady se to časově vyplatí a ani moc volných kamenů tady nenajdete. Po dalších několika desítkách metrů dorazíte na poslední těžší úsek (jakýsi vzdušný traverz). To je druhé a poslední místo, kde klienty spouštím. Odtud už je to ten pověstný kamenolom.

V tomto momentě je naším největším problémem orientace. Kdo se tady někde zasekne, splácí nad výdělkem! Snažte se, pokud to jen trochu jde, držet u hrany. V žádném případě se nepouštějte do východní (či do severní) stěny!

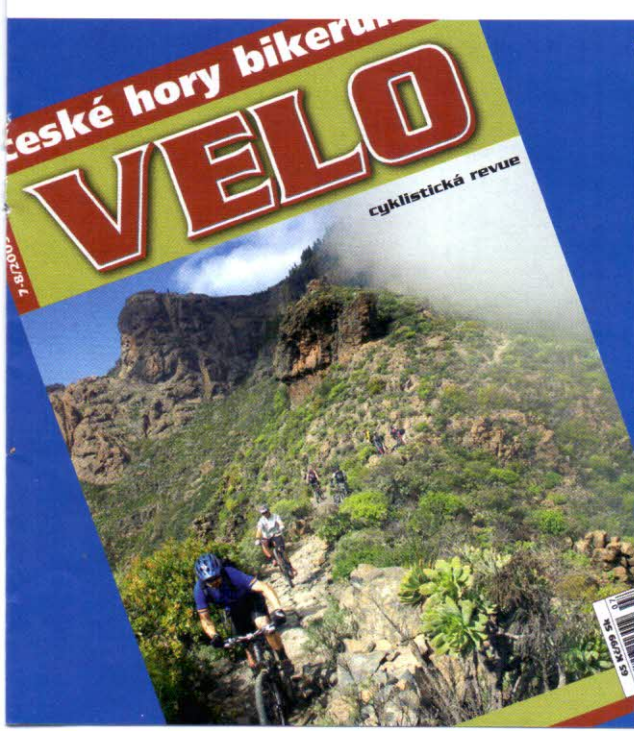
Tempo vůdců s klienty se dá směrem nahoru ohlídat, ale dolů to bude marný boj! Prostě kdo umí, ten umí, a tak s tím počítejte.

A až dorazíte na chatu Hörnli, dejte si pivo a na terase si ho v klidu vychutnejte, je to dobrý pocit a... Doplnit minerály je taky potřeba.

Pozor na poslední odjezd lanovky ze Schwarzsee do Zermattu!

Pár slov na závěr

Vždy, když stojím na úplném začátku, u úvodního úseku s fixními lany, tiše se dotknou skály. Při návratu tento svůj rituál zopakují. Poprvé to dělám, abych dostal svolení hory ke svému počínání, a na závěr jí děkuji, že jsme živí a zdraví zase dole. A to i v případě, že jsme museli sestoupit předčasně. A malá poklona patří také místní Madonce...

Velo 7-8/2005

v prodeji od 22. června

- zkoumáme přístupnost domácích horských lokalit terénním cyklistům
- sbohem velkému šéfu – podrobné ohlédnutí za kariérou Lance Armstronga
- tipy na cesty do Julských alp, České Kanady a podél řeky Chrudimky
- praktické rady pro čtení v mapě

- pro klidnou dovolenou na kole – prevence proti zlodějům

- noc je ještě mladá aneb fenomén night ride

- velký jízdní test odpružených vidlic

Stále rubriky (domácí dílna, versus, minitest, na trhu) a další zajímavosti

V-PRESS s.r.o.

P.O.Box 34, pošta 618, 163 00 Praha 6, tel/fax 257 952 430 (26)
velo@vpress.cz, www.iVelo.cz